

ны за цѣль-тѣ ми, а за лопатѣ не зна-
яхъ що да правѣхъ.

18 — 23 Ноемврія. Каго търсяхъ по
горытѣ намѣрихъ единѣ видѣ дърво мно-
го ятко, което жителитѣ на Бразиліѣ по-
ради якость-тѣ му наричатъ го *жельз-
но дърво*. Съ голѣмѣ мѣкѣ отсѣкохъ е-
динѣ кѣсъ, който дѣлахъ много врѣме,
додѣто да му дамъ образъ на лопатѣ;
а вмѣсто рѣчны кола направихъ единѣ
видѣ съчиво подобно почти на това съ
което носятъ калъ (*кюфе*), което обы-
кновенно употребяватъ зидаритѣ.

23 Ноемврія. Заловихъ и слѣдовахъ
рабстѣтѣ си 18 дена, да разширочавамъ
и да продължавамъ пещерѣтѣ си за да
ми послужи като държалницѣ, готвачни-
ца, огнище и хранилагалище.

10 Декемврія. Азъ смѣтахъ сводѣтъ
си искараѣ вече, внезапно ся сринѣ отъ
еднѣ странѣ; но имахъ честь да не съмъ
отдолу, иначе смъртъ-та ми бѣше неиз-
бѣжна, и тѣй и вы, любезны мои пріате-
ли, щехте да останяте лишены отъ на-